

казны, а за счет стимулирующих правовых мер. Необходимо обратиться к мировому опыту, в том числе к опыту новых морских государств, решивших проблему привлечения капитала.

УДК 338.47.001.73

СТРУКТУРНЫЕ РЕФОРМЫ КАК ПРЕДПОСЫЛКИ МОДЕРНИЗАЦИИ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНОГО ТРАНСПОРТА УКРАИНЫ

Харитонов Л.В., к.э.н., доцент (УкрГАЗТ)

Структурные реформы завершают процесс становления рыночной экономики и создают необходимые условия для повышения ее эффективности. Центральным звеном в их реализации является реформа естественных монополий, один из объектов которой представляет железнодорожный транспорт. Переход от трансформационного спада к экономическому росту в Украине превращает проблему структурных реформ в одну из наиболее важных, а исследование в этом контексте проблемы модернизации железнодорожного транспорта на основе реформирования крупнейшей естественной монополии страны, представляет особый интерес.

Главной целью второго этапа реформ в Украине является экономический рост и структурная перестройка экономики. Основными задачами структурных реформ являются:

- существенное сокращение нерыночного сектора;
- расширение сферы конкурентных отношений;
- выравнивание относительных цен и создание дополнительных стимулов к модернизации экономики.

«Укрзалізницю» принято считать естественной монополией, но она структурно включает в себя как естественномонополистические сегменты, так и предприятия, которые могут эффективно функционировать на конкурентных началах. Поэтому разделение конкурентного и естественно монопольного секторов является первым шагом в реформировании этой вертикально интегрированной государственной структуры. Как свидетельствует мировой опыт, дальнейшее структурное реформирование предполагает выбор того или иного варианта в зависимости от многих факторов. Но основополагающим при этом является

формирование конкурентной среды там, где это возможно и необходимо и осуществление эффективного регулирования там, где без него не обойтись.

С одной стороны, необходима структурная реформа, предусматривающая расширение конкурентной среды и осуществление эффективного государственного регулирования. С другой, до тех пор пока железнодорожный транспорт не будет реструктуризован, нельзя организовать эффективное государственное регулирование. Поэтому успешное проведение структурных реформ является важнейшей задачей современного этапа экономических преобразований в Украине.

УДК 330.34:656

ШЛЯХИ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРИ РЕГІОНАЛЬНОГО ТРАНСПОРТНОГО КОМПЛЕКСУ

Якименко Н.В., к.е.н., доцент (УкрДАЗТ)

Інфраструктура регіонального транспортного комплексу утворюється сукупністю виробничих і невиробничих галузей і об'єктів, що становлять матеріально-технічну основу для діяльності народногосподарського комплексу регіону.

Наявність розвиненої, збалансованої інфраструктури транспортно-дорожнього комплексу посилює конкурентні переваги регіону, тісно пов'язуючи його з економічною системою країни в цілому.

В даний час склалися обставини, що об'єктивно обмежують інвестиційну активність. До їх числа можна віднести:

- високу капіталомісткість об'єктів матеріально-технічної інфраструктури і тривалий часовий лаг, що вимагає тривалого відволікання значних обсягів інвестиційних ресурсів;
- відсутність ефективної як загальнодержавної, так і регіональної стратегії розвитку інфраструктури;
- негнучку державну тарифну політику щодо продукції та послуг інфраструктурних галузей монополістів тощо.

Необхідність розробки і здійснення довгострокової регіональної політики розвитку матеріально-технічної інфраструктури транспортно-дорожнього комплексу в регіонах України стає все більш очевидною. По суті, мова йде про розробку довгострокової програми відтворення основних фондів виробничо-

технічної інфраструктури транспортно-дорожнього комплексу.

Необхідна розробка ефективної системи регулювання ремонтно-реконструктивних перетворень, що передбачає поєднання цільового, системного і комплексного підходів, підвищення ролі саморегуляції, дотримання пропорційності. Для реалізації такої системи потрібне проведення науково обґрунтованої регіональної політики капремонту та реконструкції основних фондів інфраструктури транспортного комплексу, що включає вибір заходів стратегічного і тактичного характеру.

Одним з напрямків розвитку регіональної системи ремонтно-реконструктивних перетворень інфраструктури транспортного комплексу є розробка системи комплексного регулювання капремонту та реконструкції елементів інфраструктури транспортного комплексу, що представляє собою територіальну, соціально-економічну цілісну систему, з досить складною ієрархічною структурою, вираженими системними зв'язками, стійко функціонуючу, здатну до адаптації,

розвитку та саморегуляції. Основними елементами такої системи мають стати об'єкти капремонту та реконструкції; форми відтворення і види ремонтно-реконструктивних перетворень; учасники ремонтного процесу та ін.

Система комплексного регулювання повинна орієнтуватися на наступні принципи:

- соціальна орієнтація прийнятих рішень;
- максимально можливе врахування інтересів всіх учасників ремонтно-реконструктивного процесу;
- забезпечення пріоритету ринкових важелів регулювання над адміністративними;
- комплексний підхід до інформаційного і ресурсного забезпечення системи;
- територіально-функціональний підхід до відбору об'єктів ремонту.

Найбільш важливою й складною проблемою розвитку системи регулювання є її стійке фінансування. І тут необхідно, крім централізованих бюджетних джерел, використовувати нетрадиційні шляхи залучення коштів.